

Dosarul nr.3ra-866/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A.Cucerescu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (VI.Clima, E.Palanciuc, A.Malîi)

ÎNCHEIERE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Talambuța Leonid împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și a fost menținută hotărârea 21 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

c o n s t a ț ă

La data de 16 august 2017, Talambuța Leonid a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat, că în perioada anilor 1981-1995 a activat în organele procuraturii.

Începînd cu anul 2006 i-a fost stabilită pensia pentru vechimea în muncă în mărime de 80% din salariul mediu lunar potrivit funcției deținute, procuror în cadrul Procuraturii Generale, cu respectarea principiului recalculării pensiei la fiecare majorare ordinară al salariului lunar al procurorului în exercițiu funcției.

A susținut că, pînă în anul 2011 a beneficiat de dreptul dobândit de recalculare a pensiei conform salariului procurorului în exercițiu respectiv funcției din care i-a fost calculată pensia, aceasta fiind recalculată la fiecare majorare a salariului.

A considerat că, începînd cu anul 2011, CNAS, în baza Legii nr. 56 din 09.06.2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, a fost lipsit neîntemeiat de dreptul dobândit licit de recalculare a pensiei și a aplicat mecanismul general de indexare a acesteia la 1 aprilie a fiecărui an.

A declarat că, la data de 30.05.2017 s-a adresat cu cerere către CNAS prin care a solicitat recalcularea pensiei în legătura cu majorarea salariului procurorului în funcție.

A menționat că, prin răspunsul CNAS nr. T-966/17 din 12.06.2017, i s-a respins cerințele, argumentînd că potrivit alin.(8) al art.73 din legea nr.294 din 25.12.2008 cu privire la Procuratură, procurorii pensionari de asemenea beneficiau de recalcularea pensiei pentru vechime în muncă odată cu majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu.

Totodată a mai comunicat că, temei legitim de a recalcula pensia ca procuror din salariu majorat al procurorilor în exercițiu, nu există.

A considerat că, refuzul CNAS în recalcularea pensiei în legătură cu majorarea salariului procurorului în exercițiu este ilegal, deoarece la data de 10.07.2017 s-a adresat către pârât cu cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea refuzului, însă prin răspunsul din 01.08.2017 a fost respinsă cererea prealabilă.

A relatat că, CNAS nu a determinat corect raportul juridic în cauză, circumstanțe importante pentru soluționarea lor, nu au fost luate în considerație în susținerea temeiniciei cerințelor, iar în acest sens a argumentat că, conform Legii nr. 902 din 29.01.1992 cu privire la Procuratură, Legii nr 118 din 14 03.2003 cu privire la Procuratură (ajustată la Legea nr 544 din 20 07 1995 cu privire la statutul judecătorului), Legea nr. 294 din 25.12. 2008 cu privire la Procuratură, ca procuror în demisie, dețin dreptul la toate înlesnirile, garanțiile, recompensele și suplimentele prevăzute pentru judecător.

A specificat că, potrivit art. 140 din Constituție și Legea cu privire la Curtea Constituțională stabilesc imperativ că hotărârile organului de jurisdicție constituțională sînt acte oficiale și executorii pentru toate autoritățile publice, persoane fizice și juridice, inclusiv și pentru CNAS.

A solicitat reclamantul anularea ca fiind ilegal răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale (CNAS) nr.T- 966/17 din 12.06.2017; de a obliga CNAS să recalculeze pensia pentru vechime în muncă ținînd cont de majorarea generală a salariului procurorului în funcție; de a obliga CNAS să achite pensia pentru vechime în muncă reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului în funcție.

Prin hotărârea din 21 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă în parte cererea de chemare în judecată înaintată de Talambuța Leonid către Casa Națională de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ, s-a anulat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-966/17 din 12.06.2017, s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a recalcula lui Talambuța Leonid pensia pentru vechime în muncă, ținînd cont de majorarea generală a salariului procurorului în funcția Procuraturii Generale, începînd cu 05.04.2013 și s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a achita lui Talambuța Leonid pensia pentru vechime în muncă reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului din Procuratura Generală, în funcție.

Prin decizia din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că potrivit prevederilor art.2 alin.(1) - (3) al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr.156 din 14.10.1998, dreptul la pensie îl are persoana domiciliată în Republica Moldova care îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege. Dreptul la pensie este imprescriptibil. Dreptul la pensie nu poate fi cedat, total sau parțial.

În conformitate cu prevederile art.9 lit.a) al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr.156 din 14.10.1998, în sistemul public, se acordă următoarele categorii de pensii : a) pensie pentru limită de vîrstă.

În corespundere cu prevederile art.14 al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr.156 din 14.10.1998, dreptul la pensie pentru limită de vîrstă se acordă dacă sînt îndeplinite cumulativ condițiile privind vîrstele de pensionare și stagiile de cotizare prevăzute de prezenta lege.

Instanța de apel a notat că, dreptul la pensie reprezintă un drept viager, inalienabil și imprescriptibil, acesta nu poate fi cedat total sau parțial. De asemenea, se reține că pensia se calculează în dependență de vîrstele de pensionare și stagiile de cotizare prevăzute de prezenta lege.

Conform art.15 alin.(1) al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr.156 din 14.10.1998, pensia pentru limită de vîrstă poate fi stabilită la împlinirea vîrstelor standard de pensionare prevăzute la art. 41, cu condiția realizării stagiului minim de cotizare de 15 ani.

În conformitate cu prevederile art.73 alin. (8) din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, în vigoare la acel moment, procurorii pensionați beneficiau de dreptul de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă, odată cu majorarea generală a salariului procurorilor în exercițiu, astfel, fiindu-i acordat prin lege dreptul la recalculare a pensiei în mărime de 80% din salariul procurorului în exercițiu conform funcției deținute.

La caz, instanța de apel a notat că, Talambuța Leonid, a dobîndit dreptul la pensie în data de 04 mai 2006, în condițiile prevederilor Legii nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, respectiv, cu dreptul de a beneficia de recalcularea pensiei, în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, începînd cu luna următoare celei în care s-a majorat salariul, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii.

Prin recursul depus la 21 mai 2019 Casa Națională de Asigurări Sociale a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu prevederile art. art. 244 alin. (1) și 245 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, hotărîrile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la data de 17 aprilie 2019 și a fost expediată recurentei la 16 mai 2019 (f.d.146), prin urmare, recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale prin intermediul oficiului poștal la 21 mai 2019, este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 246 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Conform alin. (2) din același articol, recursul se declară inadmisibil în special când decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs; recursul este depus în mod repetat; recursul este depus de o persoană neîmputernicită; recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1); motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2); cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.

Curtea Supremă de Justiție reține că legiuitorul prin expresia „în special” din conținutul normei art. 246 alin. (2) Cod administrativ al Republicii Moldova, a indicat că temeiurile de inadmisibilitate stipulate nu poartă un caracter exhaustiv, respectiv în alte cazuri prevăzute de lege, pot fi reglementate și alte temeiuri care necesită a fi verificate la etapa examinării admisibilității cererii de recurs. În această ordine de idei, în conformitate cu prevederile art. 194 alin. (2) Cod administrativ al Republicii Moldova, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Astfel, cu trimitere la cele enunțate supra, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 246 alin. (2) coroborat cu art. 194 alin. (2) Cod administrativ al Republicii Moldova.

Or, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă asupra existenței greșelilor procedurale și aplicării incorecte a dreptului material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, instanța de recurs reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității cererii de recurs constă în verificarea faptului, dacă recursul se încadrează în cele prevăzute la art. art. 246 alin. (2) și 194 alin. (2) Cod administrativ al Republicii Moldova.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune

motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 246 și 194 alin. (2) ale Codului administrativ al Republicii Moldova, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru